

Τα γονίδια «γράφουν» στα διαγωνίσματα παρά η ανατροφή

Οι βαθμοί στα διαγωνίσματα και

τις εξετάσεις κυρίως των θετικών μαθημάτων έχουν να κάνουν περισσότερο με τα γονίδια, παρά με την ανατροφή και το περιβάλλον του μαθητή, σύμφωνα με νέα βρετανική έρευνα.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον Νικόλαο Σέικσαφτ του Ινστιτούτου Ψυχιατρικής του King's College του Λονδίνου, ανέλυσαν τις επιδόσεις 16.000 βρετανών 16χρονων διδύμων.

Οι δίδυμοι ήταν ταυτόσημοι (είχαν κοινά το 100% των γονιδίων τους) και μη ταυτόσημοι (μοιράζονταν μόνο τα μισά περίπου γονίδια). Το σκεπτικό πίσω από την έρευνα ήταν ότι αν οι ταυτόσημοι δίδυμοι με τα πανομοιότυπα γονίδια παίρνουν διαφορετικούς βαθμούς στα διαγωνίσματα, αυτό δεν μπορεί να οφείλεται σε γενετικές αιτίες, αλλά σε περιβαλλοντικές.

Το συμπέρασμα ήταν ότι κατά μέσο όρο τα γονίδια ευθύνονται για το 58% των αποκλίσεων των βαθμών στα διάφορα τεστ GCSE (αντίστοιχα των πανελλαδικών) στα θετικά μαθήματα. Η επιρροή των γονιδίων φαίνεται να είναι μικρότερη (42%) σε καλλιτεχνικά μαθήματα όπως η ζωγραφική και η μουσική.

Οι αποκλίσεις των βαθμών μεταξύ των μαθητών λόγω των διαφορών στο περιβάλλον τους (σχολικού, οικογενειακού κ.λπ.) δεν ξεπερνούν το 36% κατά μέσο όρο για όλα τα μαθήματα μαζί (θετικά και θεωρητικά). Το υπόλοιπο ποσοστό στις βαθμολογικές αποκλίσεις (6%) αποδίδεται σε περιβαλλοντικούς παράγοντες που είναι ξεχωριστοί για κάθε μαθητή.

«Η έρευνά μας δείχνει ότι οι διαφορές στις σχολικές επιδόσεις των μαθητών οφείλονται περισσότερο στη φύση παρά στην ανατροφή», δήλωσε ο βρετανός ερευνητής και διευκρίνισε ότι «επειδή μελετήσαμε ολόκληρους πληθυσμούς, αυτό δεν σημαίνει πως ο γενετικός παράγων εξηγεί το 60% της επίδοσης ενός ατόμου, αλλά μάλλον το 60% των διαφορών μεταξύ των ατόμων σε ένα πληθυσμό σε μια δεδομένη στιγμή».

Ο καθηγητής Μάικλ Ο'Ντόνοβαν του Συμβουλίου Ιατρικών Ερευνών της Βρετανίας, το οποίο χρηματοδότησε την έρευνα, δήλωσε πως «χρειάζονται περαιτέρω έρευνες για να αξιολογηθούν οι επιπτώσεις που έχουν αυτά τα ευρήματα στις εκπαιδευτικές στρατηγικές».

Οι ερευνητές επεσήμαναν επ' αυτού ότι ο γενετικός παράγων έχει τόσο ισχυρή επιρροή στις βαθμολογίες των τεστ, επειδή το εκπαιδευτικό σύστημα έχει ως στόχο να δώσει σε όλα τα παιδιά την ίδια εκπαίδευση. Όσο εξισώνονται οι συνθήκες του περιβάλλοντος στα σχολεία (και εν μέρει στις οικογένειες), τόσο οι γενετικές διαφορές «παίρνουν το πάνω χέρι».

Ο ερευνητής Ρόμπερτ Πλόμιν, καθηγητής στη συμπεριφοριστική γενετική, τόνισε ότι το βασικό μήνυμα της έρευνας είναι πως οι διαφορές στους βαθμούς των μαθητών δεν είναι απλώς θέμα προσπάθειας από την πλευρά τους. Απλούστατα, τόνισε, «μερικά παιδιά το βρίσκουν (σ.σ. εκ φύσεως) πιο εύκολο να μάθουν από ό,τι άλλα».

Όπως είπε, η φύση καθοδηγεί την ανατροφή και αυτή, με τη σειρά της, ενισχύει κι άλλο τη φύση, όπως, για παράδειγμα, όταν ένα παιδί με χάρισμα στα μαθηματικά αναζητά φίλους που επίσης τους αρέσουν τα μαθηματικά και αυτό το φιλικό περιβάλλον τονώνει περαιτέρω την αρχική μαθηματική ικανότητα του παιδιού.

Ο βρετανός ερευνητής όμως προειδοποίησε μαθητές και γονείς πως δεν πρέπει να σχηματισθεί η λανθασμένη εντύπωση ότι η προσπάθεια για καλύτερες επιδόσεις είναι περιττή, καθώς σε καμία περίπτωση δεν ισχύει κάποιου είδους βιολογικός προκαθορισμός (ντετερμινισμός) στην εκπαίδευση. Η λογική του τύπου «δεν έχω τα κατάλληλα γονίδια» είναι λάθος, τόνισε.

Αυτό όμως, πρόσθεσε, που θα έπρεπε να κάνει το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα, είναι να δίνει όσο γίνεται περισσότερες επιλογές στα παιδιά, ώστε να μπορούν να βρουν διεξόδους για τις έμφυτες κλίσεις τους. Όπως είπε, «η εκπαίδευση δεν πρέπει να είναι ένα κοστούμι ίδιου μεγέθους για όλους».

Πηγή: ikypros.com